

INDIANKLUBBEN I SVERIGE
c/o Bertil Thörn
Bendzgatan 25
SE-256 57 Ramlösa
Sweden

hemsida: www.indianklubben.org
kontakt : info@indianklubben.org
Plusgiro: 32 57 43 - 3
tel : +46 42 29 13 61
mob. : +46 70 532 96 89

HEJ ALLA INDIANINTRESSERADE

Indianklubbsnoteringar nr 3, 2013

ansvarig utgivare: Bertil Thörn

utgivningsdatum: 2013-02-08

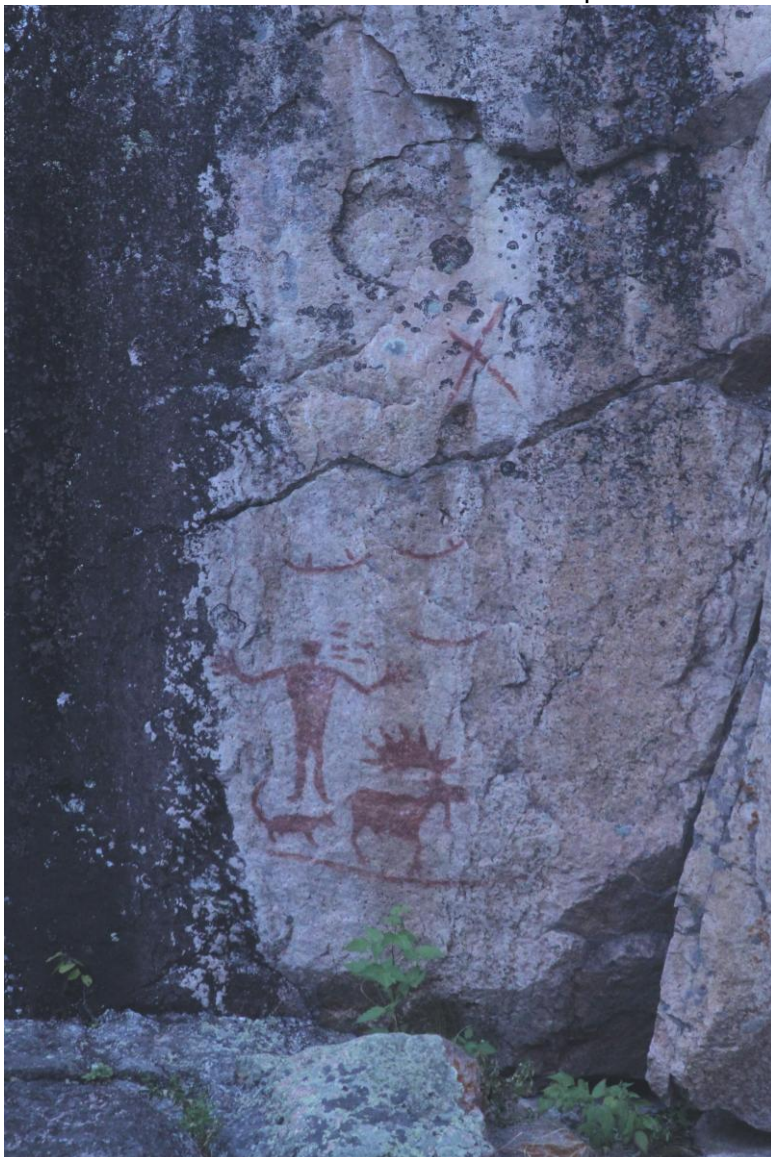
HEJ IGEN

Vintern har hållit i sig - vilket den naturligtvis borde göra ännu ett tag enligt almanackan. Men det svänger. Ena dagen elva grader kallt, nästa dag sex grader varmt och regn. Sådan är förutsättningen här nere i Södern. Men ljuset är på väg tillbaka med stora steg och det är vi tacksamma för.

Det blir tyvärr rätt mycket på engelska den här gången. Men jag kämpar med en omfattande artikel till tidningen, som snart måste vara klar och ville inte slösa extra tid på att översätta en massa annat. Hoppas det är OK ändå. Beträffande tidningen får ni gärna hjälpa till med artikelmaterial.

KOMPLETTERING TILL FÖRRA INFORMATIONSUTSKICKET

I årets första Indianklubbsnoteringar kunde ni läsa om ett intressant reseminne, som Lars Evertsson hade varit med om. Lars lovade då att även skicka lite bilder på de indianska pictographs, som han hade sett på en bergvägg i det naturområde i norra Minnesota, där han då paddlade. Nu har jag fått dessa bilder och här nedan kan ni nu se en del av vad det var som Lars då fick uppleva. Vi tackar Lars och jag kan samtidigt också utlova att det kommer mera från hans penna.

De här målningarna (pictographs), vilket det verkar vara - alltså inte några petroglyphs (hällristningar) - finns vid sjön Hegman Lake, i ett vildmarksområde, nordväst om staden Ely, i nordöstra Minnesota. Ett område som heter "Boundary Waters Canoe Area Wilderness".

Bilderna på bergväggen består av ett antal figurer. De är målade med röd ockra-färg, alltså framställd av en järnoxid som är tämligen vanligt förekommande i området. Specialister som har studerat målningarna är överens om att den här gruppen av bilder är utförd av en konstnär och vid ett och samma tillfälle. Vidare verkar målningen antingen vara tämligen nygjord, eller så är den bättringsmålade ovanpå en gammal. Målningar av den här typen och i det här området är typiska för Ojibwa, eller för Cree-folken. Platsen där de här är gjorda pekar dock mest mot Ojibwa.

Det finns flera målningar i området, som inte syns på den här bilden. Men just den här gruppen är förmodligen den mest uppmärksammade. Det är en grupp som består av en man med utsträckta armar och under honom ett fyrbent djur med lång svans. Troligen en hund eller en varg. Vidare en mycket detaljerad och naturtroget målade älg. Det här är de huvudsakliga objekt, som man först lägger märke till. Men det finns ytterligare detaljer i bildgruppen som är av betydelse för tolkningen av bilden. Under älgen finner vi ett horisontellt streck, som sannolikt symboliserar marken, eller horisonten och över mannens

ena axel två grupper av vågräta, kortare streck. Ytterligare högre upp finns vad som har tolkats som tre kanoter. De två översta med två figurer i vardera och den tredje, lite lägre ner, med enbart en, mycket diffust markerad paddlare. Ännu högre upp slutligen finns ett kryss, eller ett lutande plustecken. Ytterligare rader med små korta streck och kryss finns lite längre vid sidan om, vilka alltså inte syns på den här bilden. Och längre ner mot vattnet (även det alltså utanför den här bilden) kan man notera en "Y"-figur och en "C"-figur, samt ännu längre ner något som kan liknas vid en spiralform och ett ruttmönster.

Vad betyder nu allt det här? Ja, det har genom åren framförts huvudsakligen två olika huvudteorier. Den ena har med indianernas gudavärld och kanske även skapelsemyter att göra. Och här har kulturbäraren Nanabush och hans samspel med Vargen en stor betydelse. Det finns målningar på andra platser som också anses föreställa Nanabush, utformade som en man med utsträckta armar. Den andra tolkningen hävdar att man i figurernas placering kan se vissa stjärnbilder och att det här skulle kunna fungera som en navigeringshjälp under tidiga vinterkvällar, då de här stjärnbilderna står just i dessa positioner. Många som har studerat målningen och jämfört den med natthimlen, menar faktiskt att den här målningen väl överensstämmer med natthimlen på den här platsen under vintermånaderna. Mannen med de utsträckta armarna skulle då motsvara stjärnbilden Orion och det stora krysset uppe till höger är placerat precis där Polstjärnan då befinner sig.

Men då många olika element från välkända ojibwelegender finns inkluderade i olika tolkningar av den här målningen, liksom att man i andra förklaringar menar sig se olika stjärnbilder av stor kosmologisk och religiös betydelse för indianerna, gör att det här är en spännande plats. Dess placering och dess konstnärliga utformning har dessutom gjort det till en populär och välbesökt plats i de nordliga skogarna.

KAMP FÖR ATT BEVARA KILLDEER MOUNTAIN

Tahca Wakutëpi: Where They Killed Deer

Dakotah

January 19, 2013

I put this together to raise some awareness about the Killdeer Mountain site. I'm not a mover or a shaker in matters like these, just someone who knows only a little about the the backstory of a cultural and historical site.

Killdeer Mountain in North Dakota is hardly a mountain, but it is a beautiful and majestic plateau as it rises gently above the steppe of the Northern Great Plains. In the summer, native plants and flowers dot the hillside and grow in the cracks of shattered sandstone. Short and middle indigenous grasses sway in a wind that has been present since creation.

The song of coyotes hauntingly fills the air on a gentle midsummer's eve. The trees, a mix of ash and cottonwood grow in clusters, but it's the cottonwood trees which sway and shush the world. Crickets take up their hum in the twilight where the cicadas left off theirs in sunlight. Aeries of golden eagles and hawks remind the meadowlarks and rabbits to keep a wary eye on the skies. One golden eagle circles lazily above

me and I take it as a good sign, my prayers will be carried, and I pause a moment to remember my grandparents.

At the very top of the plateau is a cave, an entrance into the heart of grandmother earth. Medicine Hole. Since the days of warriors and legend the *Nu'Eta* (Mandan) have called the mountain *Bah-eesh*, the Mountain That Sings. By day, like a great inhalation, the wind rushes into the deep embrace of the earth and at night like a long sigh the wind comes out with a whistle, and if one listens carefully, the song of the earth. The breathing earth. The singing earth. To the Lakota what has breath has spirit, and the earth is a living breathing being, a grandmother. It is a reminder that we human beings belong to the earth. The earth doesn't belong to people. In the Lakota language, *Lahkol'iya*, the earth is called *Makoçè*, grandmother. And she is honored as such.

At dusk, when the sun's fire has gone below the far horizon, true night no longer arrives. The moon no longer spreads her ebon robe over the land, and her embrace becomes a memory. In the distance are oil rigs. One can literally hear the fires of industry and human ingenuity humming across the land. The unnatural firelight smothers the land in perpetual gloomy twilight.

The site known today as the Killdeer Battlefield near Killdeer, North Dakota, is known primarily for the conflict which occurred on June 28, 1864. On that day, General Sully led a command of 4,000 soldiers in the

last days of his Punitive Sioux Campaign in retaliation for the [U.S-Dakota War of 1862](#). The village of Lakota and Dakota which Sully attacked had little to nothing to do with the 1862 conflict. The Teton and Yanktonai who were present had actually fought under Colonel Leavenworth's command in the Arikara War of 1823.

General Sully's assault continued into the evening and night with a hail of cannon volley.

Killdeer is designated a North Dakota State Historical Site and is valued for its contribution to the story of the state. The signage on site reflects the value the state has placed on the conflict. While there is nothing wrong with valuing, protecting, and interpreting the site as a battlefield, the story of the site as a hunting place, the story of the site as a spiritual place goes largely untold, and maybe that's how it should be. But these are different days and the site should be preserved for more than the tragedy that occurred there.

The site was maintained by the North Dakota Department of Parks and Recreation at one time and shows it. Like Whitestone Hill, old picnic tables and a weathered playground await visitors. It's an odd sight and it's something that wouldn't be seen at places like Gettysburg. A visit to a battlefield should be for reflection, not recreation.

Killdeer, or Tañca Wakutèpi, was more than just a place where they killed deer. Young Lakota and Dakota men would ascend the hill for prayer and reflection in the ceremony called *Hañblèciyè*, Crying For A Vision. They would mentally, emotionally, physically and spiritually prepare far in advance for their spiritual pilgrimage. The site for their quest also determined long in advance. Their quests generally lasted four days on the hill or mountain, standing, kneeling or sitting while they prayed through cold rain, blistering heat, and desperate thirst to humble themselves before the creator. Killdeer was and still is a special place for prayer and reflection.

For the Lakota, ceremonies began a long time ago. "Ceremonies are forever," says Cedric Goodhouse, an Uncapa Lakota on the Standing Rock Sioux Indian Reservation, "We live a life, and all the negative statistics associated with that, are the direct result of having a void of our spirituality, being denied a right to practice where and when our ceremonies are done, appropriately."

The *Nu'Eta* (Mandan Indians) have the tradition that the bison entered into the world from Medicine Hole. They also have the tradition that the mountain was once solid and unbroken stone until the son of Foolish One was killed. The spirits who were present at the death of Foolish One's son entered the mountain. When Foolish One took up the lifeless body of his son, he smote the mountain with his staff and clove it in two leaving the two parts broken and cracked as we know it today.

Medicine Hole is where some of the Lakota and Dakota people fled into when Sully began his unwarranted assault. The story goes that some of the people wound their way through the labyrinth and came out west of the mountain. It's possible. A landslide, however, now marks the western exit.

Medicine Hole splits into three passages. In 1973, a spelunker named Earle Dodge, determined that one passage went west for about 120 feet, another was too narrow for exploration, and a third went east about 120 feet. Another spelunker made a descent of 80 feet before extreme cold made the exploration difficult to continue.

The following day after Sully's assault, his command destroyed all that was left behind, even the dogs, of which over 3,000 were put to sleep. Children who were left behind in the hastily abandoned camp were killed.

Sully executed total war theory. Up to the Battle of Antietam, the Confederate States of America were winning the Civil War. The Union needed to win and subscribed to the total war theory of treating the civilians of the enemy as enemies. This meant the capture and imprisonment of innocent women and children, if they weren't killed outright on the battlefield.

The success of the Union in the Civil War is directly related to the success of total war theory as demonstrated in the Punitive Campaigns of 1863 and 1864. If the site should be protected and preserved for its tragic history, then it must be argued that Killdeer holds a key to the victory of the union and must be protected.

In the summer of 1998, Isaac Dog Eagle officiated the Releasing Of The Souls ceremony at the Killdeer conflict site. The following year, he conducted the Wiping Of Tears ceremony to facilitate the healing process of people who lost family in the conflict.

Several private landowners and ranchers in and around Killdeer Mountain, many of them non-Native but who have fostered a relationship with the land and want to preserve the site for its natural history, are gathering to protect the site. A group of interested individuals are coordinating efforts to enlighten oil industry officials, and hopefully preserve the integrity of a natural site worth saving for its aesthetics as it is for the cultural traditions surrounding it.

There will be a meeting about the preservation of Killdeer Mountain and drilling there on January 24, 2013 before the North Dakota State Industrial Commission. The meeting at the state capital is open to the public.

BESLUT FATTAT OM KILLDEER MOUNTAIN

Och här är ett referat att detta offentliga möte och beslut om hur det blir med borrhningar vid platsen. Från Bismarck Tribune saxar vi:

BISMARCK, N.D. — The North Dakota Industrial Commission unanimously approved late Thursday a plan to drill for oil in an area of the Killdeer Mountains that received widespread opposition, but added several stipulations to address some of the concerns.

Denying a request from Hess Corp. to drill up to eight wells in the Killdeer Mountains would leave 3.5 million barrels of oil in the ground and waste \$250 million, said Lynn Helms, director for the Department of Mineral Resources.

But landowners, American Indians, archaeologists and others who attended the commission's meeting Thursday said the state should also consider the value of the area's beauty and historical and cultural significance.

The Industrial Commission, which consists of Gov. Jack Dalrymple, Attorney General Wayne Stenehjem and Agriculture Commissioner Doug Goehring, discussed the matter for more than two hours Thursday in a meeting attended by about 50 people. They invited public comment even though it was not a public hearing. Commissioners said they wanted to take the matter under advisement and continued the rest of their agenda from the governor's conference room, acting on the proposal hours later after members of the public had left.

Dalrymple said after their meeting had adjourned that commissioners needed to get to other items on the long agenda so individuals involved in those matters could get home. Members of the public could have stayed if they wished, Dalrymple said.

Rob Sand, a member of the Killdeer Mountain Alliance who was among the people who spoke during the meeting, said he was disappointed by the outcome.

"There was a lot that we offered that they apparently chose not to consider."

Sand said he was grateful commissioners heard public comments, but he was surprised they didn't act on the proposal in front of the interested parties if they knew how they were going to vote.

Among those who spoke during the meeting was Theodora Birdbear of Mandaree who said members of the Fort Berthold Indian Reservation use the Killdeer Mountains as an area for prayer and the industrialization of the area would affect the spiritual experience.

"It's kind of equivalent to having an oil well right beside your Catholic church. It's parallel to that," she said. Several urged the Industrial Commission to delay oil development in the area until technology advancements can allow companies to drill from farther away or until an archaeological study can be completed. The site is about 3 miles from the historical marker for the Battle of Killdeer Mountain and an archaeologist plans to study the area as soon as this year.

But commission members said they also have a constitutional responsibility to mineral owners who would want to see the minerals developed in their lifetimes. Because the section of land is owned by the North Dakota Department of Trust Lands, there also is an obligation to develop the minerals for the benefit of K-12 education, commission members said.

"We're trying to do everything we can to keep that feeling and at the same time be responsible to our school children and the other people that also have rights here," Dalrymple said.

James A. Ford; Sculptor

Vi har genom Michael Lorentzen fått en enkel beskrivning av skulptören James A. Ford om sig själv och sitt konstnärskap. (samma text som finns på hans hemsida - <http://jamesaford.com/>).

My childhood playground was the studio of two very accomplished artists, Hank & Clara Ford. Consequently I have always been surrounded by art. At an early age I developed a strong sense of design, color and composition from my mother and the more academic studies of anatomy and proportion from my father.

My first hands-on exposure to the medium of clay was in a ceramics class I took in elementary school. Through the processes of pushing clay I gained a better understanding of form and dimension, uncovering a natural aptitude. Over the years I have taken classes in figure drawing and sculpture at the American Academy of Art in Chicago, and Western Illinois University. Subsequently I have refined my skills through continued participation in local figure drawing groups.

All of my work has its nascent beginnings in the pages of some book I have been reading, if not a specific person, then a composite of several different characters to give the sculpture an overall theme of the period. Once I have determined the subject matter then each sculpture matures through a process that combines the love I have for the figure, pose and ethnic diversity. My objective is to give each new piece an overall feeling of tranquility and introspection, with just a touch of tension. While I love seeing the composition of each piece come to life my real passion is capturing the quintessential look of a people. I

I suppose it is for this reason that my main focal point has been Native American in nature. I have always felt drawn to their culture and the beauty of the people. That having been said I do not restrict myself to Native American subjects alone. As I mentioned earlier, reading is where it all begins, therefore my body of work is always expanding to encompass a wider range of subjects.

Recipient of; "Honorable Mention" 1993 Phippen Western Art Show.

Recipient of; "Best in Sculpture" 1994 Phippen Western Art Show.

Recipient of; "Best in Show" 1994 Phippen Western Art Show.

Recipient of; "Best in Sculpture" 2005 Hubbard Museum of Western Art Show.

Two person show at Phippen Western Art Museum.in Prescott, AZ.

Two person show at Booth Western Art Museum in Cartersville, GA.

Two person show at The Art-Is-In Gallery.in Salt Lake City, UT

Participant in the Peppertree Western Art Show at the Peppertree Ranch in Santa Ynez, CA

Participant in the Hubbard Museum of Western Art Show in Ruidoso, NM

Recipient of; "Best in Sculpture" 2005 Western Artist of America Show @ Hubbard Museum

Recipient of; Third place at the 2006 San Francisco Stock show

BLOGG OM "THE WILD WEST"

Ni som är trötta på min form av bloggande, med en mycket enkel (näst intill obefintlig) layout och form, kan som omväxling klicka er in på den här bloggadressen <http://wildwesthistory.blogspot.se/> och läsa en betydligt mera professionell blogg om ett näraliggande ämne som vårt eget - nämligen The Wild West, skriven av Darla Sue Dollman.

ÅTERTRÄFF FÖR RESENÄRER

Det har börjat droppa in indikationer på att man vill komma till Helsingborg den 10 - 11 maj för att vara med på återträffen med resegänget som var med till Nordöstern i augusti förra året. Hittills finns sådana indikationer från 14 personer. 18 med oss fyra här nere, alltså. Men det är ju goda tider än, så det kommer säkert att bli ett välbesökt möte. Hoppas kunna göra ett intressant program. Vi har haft ytterligare lite diskussioner här nere om det, men vi har inte fastställt något ännu. Dock tänker vi inte binda upp oss så mycket till speciella programpunkter, utan ge god tid åt att bara träffas och utbyta minnen och erfarenheter. Det betyder att vi gärna vill att var och en tänker efter om det är något han eller hon vill framföra. Kanske visa egna bilder. Kanske berätta om något som har gjort ett starkt intryck, eller varit vackert, skojigt, rogivande, intressant, upplysande... ja vad ni vill. Och det behöver naturligtvis inte nödvändigtvis ha kopplingar till indianer. Det kan vara intressant att höra vilka andra upplevelser som också har satt spår i era minnen.

Kanske vill ni ta med någon liten pryl, som ni köpte och som ni gärna skulle vilja visa och kanske berätta om. Kanske kan vi plocka med lite av alla böcker som jag vet att många köpte. Böcker som ni nu (förhoppningsvis) har läst och som ni kanske vill berätta om, rekommendera eller varna för. Slutligen ska det sägas att naturligtvis är det fritt fram om även någon som inte var med på resan ändå vill komma.

Mera information kommer senare. Jag räknar också med att ha CD-skivorna med alla föredragstexter, reseberättelse och även en hel del resebilder färdiga då så att var och en av deltagarna kan få sina exemplar med sig hem. Skulle någon annan vilja ha ett eget exemplar, så ska vi väl kunna ordna så att de går att köpa. Resenärerna har ju redan betalt för sina. Men, som sagt, mera information senare.

ANTALET MEDLEMMAR

Nu har även januari månad passerat och det börjar bli dags att summera hur många medlemmar vi kommer att vara under det här året. Vi kan nu konstatera att det fortfarande är 20 gamla medlemmar som inte har valt att förnya sina medlemskap, eller rättare sagt prenumeration på vår medlemstidskrift. Så med de nytillkomna är den aktuella medlemssiffran just nu 159. Alltså en nedgång med 19 medlemmar. Men jag kommer att göra ytterligare en påminnelse till de som inte har hört av sig och till vilka jag har mailadresser, så får vi se om det fortfarande är ytterligare några som "bara har glömt".

VET NI VEM KONSTNÄREN ÄR ? (kunskapstest)

Till slut ska ni få ett litet "leta-upp-objekt" igen.

Vet ni vem konstnären är som har målat den här tavlan?

Och vad ska motivet föreställa - eller kanske snarare, vad har konstnären kallat motivet?

Och slutligen, vet ni något om var konstnären har fått idén ifrån till motivet?

GOD FORTSÄTTNING PÅ VINTERN

Och hoppas att den snart tar slut!

önskar

Bertil Thörn